

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos LXXVII. — Izdan in razposlan dne 17. decembra 1904.

Vsebina: (Št. 144—146.) 144. Razglas, da se je glavni carinski urad II. razreda v Pruskem Heinersdorfu (kolodvor) izpremenil v pomožni carinski urad I. razreda, in da se je pomožni carinski urad I. razreda v Freiwaldau povišal v glavni carinski urad II. razreda. — 145. Razglas o sestavi novega cenilnega okraja za osebno dohodnino za področje novoustanovljenega okrajnega glavarstva Zborów v Galiciji. — 146. Dopustilnica za lokalno železnico od Tarnopola v Zbaraž.

144.

Razglas finančnega ministrstva z dne 2. decembra 1904. l.,

da se je glavni carinski urad II. razreda v Pruskem Heinersdorfu (kolodvor) izpremenil v pomožni carinski urad I. razreda in da se je pomožni carinski urad I. razreda v Freiwaldau povišal v glavni carinski urad II. razreda.

Glavni carinski urad II. razreda v Pruskem Heinersdorfu (kolodvor) se je s 1. dnem novembra 1904. l. izpremenil v pomožni carinski urad I. razreda, in pomožni carinski urad I. razreda v Freiwaldau se je z istim časom povišal v glavni carinski urad II. razreda.

Oblast, ki jo je imel dosedanji glavni carinski urad II. razreda v Pruskem Heinersdorfu, vršiti napovedno postopanje, ravnati ob izvozu s prevoznim blagom brez omejitve, carine prosto odpravljati popotne reči, ki se pošiljajo naprej ali za kom, končno uporabljati kosno prevozno ravnanje čez Prusko v železniškem prometu, se je pustila uradu, izpremenjenemu v pomožni carinski urad I. razreda.

Pomožni carinski urad I. razreda Pruski Heinersdorf je nadalje pooblaščen odpravljati ovoje inozemskih izvoznih pošiljatev, vračajoče se iz inozemstva, ter ocarinjovati blago tarifnih številk 114,

124 a), b), c), 124 bis a), b), c), d), 125 a), b), c), 128 in, 131, 154 c) in, f₁), 158 a), b), c) (izvzemši opomnjo) do 75 gl. in kemijske pomožne snovi tarifnih številk 318 in, 324 bis po pristojnosti, dani glavnim carinskim uradom II. razreda.

Kosel s. r.

145.

Razglas finančnega ministrstva z dne 6. decembra 1904. l.

o sestavi novega cenilnega okraja za osebno dohodnino za področje novoustanovljenega okrajnega glavarstva Zborów v Galiciji.

Za področje novoustanovljenega okrajnega glavarstva Zborów v Galiciji (razglas ministrstva za notranje stvari z dne 17. avgusta 1904. l. [drž. zak. št. 88]) se postavlja na podstavi §§ 177 in 179 zakona z dne 25. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 220) od 1. dne januarja 1905. l. naprej za pridobitvo osebne dohodnine cenilna komisija s 6 udi.

Po tem je z razpišom finančnega ministrstva z dne 4. oktobra 1897. l. (drž. zak. št. 233) razglašeni spisek cenilnih okrajev za osebno dohodnino dopolniti tako:

(Stran 1356 dne 9. oktobra 1897. l. izdanega XCII. kosa državnega zakonika.)

G a l i c i j a					
1	2	3	4	5	6
Okrajna številka	Cenilni okraj	Krajna	Okrajna	Sedež komisije	Število udov komisije
		komisija			
87 a	Politični okraj Zborów	—	1	Okrajno glavarstvo Zborów	6

Kosel s. r.

146.

Dopustilnica z dne 14. decembra 1904. l.

za lokalno železnico od Tarnopola v Zbaraž.

Na podstavi Najvišjega pooblastila dodeljujem v porazumu z udeleženi ministristvi delniški družbi „Lokalna železnica Tarnopol—Zbaraž“ dopustilo za gradnjo in obrat lokomotivne železnice, katero bo napraviti kot pravilnotirno lokalno železnico od postaje Tarnopol e. kr. državnih železnic v Zbaraž, po določilih zakona o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) ter zakonov z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) in z dne 14. julija 1903. l. (drž. zak. št. 150) po pogojih in načinih, ustanovljenih v nastopnem:

§ 1.

Za železnico, ki je predmet te dopustilnice, uživa koncesijonarka v členu V zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) omenjene ugodnosti.

§ 2.

Za dopuščeno železnico dodeljuje država za dobo od časa, ko se začne obrat, do preteka 76. leta dopustilnega trajanja poroštvo letnega čistega donosa v višini potrebščine za štiri odstotno obrestovanje in razdolžno kvoto prednostnega zajma, ki ga bo vzprejeti zastran nabave novcev in razdolžiti v zgoranjem času in to tako, da dopolni primanjkljaj državna uprava, če bi letni čisti donos ne dosegel zneska, za katerega velja poroštvo.

Oznamenjeni prednostni zajem pa se sme vzprejeti samo do tistega imenskega zneska, ki ga svoječasno določi državna uprava in ki je potreben za nabavo zneska 1,635.000 K v gotovini.

§ 3.

Od letnega, po § 2. s poroštvom zagotavljenega čistega donosa je v odplačilo prednostnega zajma, ki se vzprejme, porabiti tisti znesek, ki ga določi državna uprava po razdolžnem črtežu, katerega odobri ona in po katerem je razdolžiti vso napravno glavnico v času, dokler bo trajalo dopustilo.

§ 4.

Doplačilo po prevzetem poroštvu mora državna uprava opraviti zadnji čas tri mesece po predložitvi dokumentiranega letnega računa potem, ko je bil ta račun pregledan.

Erar bo pa za pogojeno obrestovanje in za poročno razdolžbo zajma ob dogovorjenih rokih dospelosti po meri potrebščine, izpravljen na podstavi proračuna o donosu, toda pridrževaje si obračun na podstavi letnega računa, dajal delna plačila tudi poprej, ako vloži koncesijonarka dotično prošnjo šest tednov poprej, nego izteče rok.

Ako bi se pokazalo po dokončni ustanovitvi letnega računa, ki ga bo predložiti kolikor močⁱ v treh mesecih po preteku obratnega leta, da so bila predplačila odmerjena previsoko, naj koncesijonarka precej vrne dobljeni presežek prištevši šest odstotkov obresti.

Doplačilo se mora zahtevati od države zadnji čas v letu dni po preteku dotičnega obratnega leta, ker bi sicer nehala pravica do njega.

§ 5.

Z zneskom, ki ga bo plačevala državna uprava vsled prevzetega poročstva, je ravnati zgolj tako, kakor s predplačilom, ki daje obresti po štiri od sto na leto.

Kadar preseže čisti donos železnice zagotovljeno letno vsoto, tedaj se bo moral dotični prebitek precej odpraviti na državno upravo v povračilo danega predplačila z obrestmi vred tako dolgo, dokler se ne odplača popolnoma.

Pri tem je opravljati dospele obresti, preden se vrnejo predplačila.

Terjatve države iz takih predplačil ali obresti, ki še niso bile plačane ob času, ko mine dopustilo ali ko se odkupi železnica, je opraviti iz še ostajajoče imovine podjetja, h kateri spada zlasti tudi odškodnina, ki se plača za odkup (§ 17).

§ 6.

Kaki stroški za beležbo efektov na domačih in unanjih borzah, kake kuponske kolkovnine in davki, ki jih bo moralo plačevati podjetje po preteku davka prostih let, se smejo postavljati v obratni račun za potrošni postavek.

Isto velja tudi o kakih upravnih prispevkih, ki jih bo plačevati za prednostni zajem, ki se vzprejme, in pa o kakih povračilih za davke in pristojbine, ki jih bo opravljati posojajočemu finančnemu zavodu.

Za državna doplačila ne bo plačevalo podjetje nikakega davka.

§ 7.

Gradnjo dopuščene železnice je dokončati najdalje v dveh letih, računaje od današnjega dne. Dodelano železnico je takoj izročiti javnemu prometu ter vzdrževati po nji obrat nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo.

Da se bode držala gorenjega roka za gradnjo, in pa da izvrši in opremi železnico, kakor zahteva dopustilo, mora dati koncesijonarka na zahtevo državne uprave zagotovilo, položivši primerno varščino v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevale zgoranje dolžnosti po krivdi koncesijonarke, se sme izreči, da je zapala ta varščina.

§ 8.

Da izdela dopuščeno železnico, se podeljuje koncesijonarki pravica razlastitve po določenih dotičnih zakonitih predpisov.

Ista pravica se podeljuje koncesijonarki tudi zastran tistih dovlačnic, ki bi se morda naredile in o katerih bi državna uprava spoznala, da je njih pravica v javni korist.

§ 9.

Koncesijonarki se je ob gradnji in obratu dopuščene železnice držati tega, kar ustanavlja ta dopustilnica, in dopustilnih pogojev, postavljenih po ministrstvu za železnice, in pa drugih ukazil, ki se dadó v tem oziru, pa tudi tega, kar velevajo semkaj mereči zakoni in ukazi, zlasti zakon o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in pa obratni red za železnice z dne 16. novembra 1851. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1852.), potem zakoni in ukazi, ki se morda dadó v bodoče.

Kar se tiče obrata, se odpuščajo varnostne naredbre in prometni predpisi, obseženi v redu za obrat železnic in v dotičnih dodatnih določilih, toliko, kolikor se bo to z ozirom na posebne prometne in obratne razmere dopuščene železnice in sosebnost na zmanjšano vozno brzino zdelo dopustno ministrstvu za železnice, in na to stran bodo veljali dotični posebni obratni predpisi, ki jih izdá ministrstvo za železnice.

§ 10.

Gradnja dopuščene železnice se izvrši po ukazilih, ki jih za to izda ministrstvo za železnice, pod neposrednim vodstvom in nadzorom ministrstva za železnice, oziroma organa, ki ga ono odpošlje v to.

Gradnjo in dostavke je po podrobnem projektu in proračunu stroškov, ki se sestavi pod primernim vplivom državnih organov, oddati pod neposredno ingerencijo vlade in kolikor moči po pogojih, navadenih pri gradnji državnih železnic.

Dela za gradnjo je oddati ločeno od nabave novcev.

§ 11.

Koncesijonarka ima pravico, po pogojih, ki jih ustanovi državna uprava, vzprejeti prednostni zajem,

eventualno razložen v delne zadolžnice, ki obrestuje s štirimi odstotki in se poplača v 76 letih v nominalnem znesku (§ 2), ki ga določi državna uprava.

Ta prednostni zajem naj se oddaja po ukazilih državne uprave.

Znesek resnične in pa nominalne napravne glavnice potrebuje odobrila državne uprave.

Pri tem veljaj to načelo, da se ne smejo v račun postavljati nikakršni drugi stroški razen stroškov za sestavo projekta, za gradnjo in opravo železnice, všteti nabavo vozil z odobrilom državne uprave res uporabljenih in prav izkazanih, in pa razen zneska za dobavo gradivne zaloge in blagajniških dotacij, ki ga ustanovi državna uprava, prištevši interkalarni obresti in razdolžne kvote, ki so bile med grajenjem res izplačane, in kar je res bilo kurzne izgube ob dobavi glavnice.

Ako bi bilo po popolni porabi prve napravne glavnice treba še drugih novih staveb, ali ako bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, se smejo dotični stroški prišteti napravni glavnici, če je državna uprava privolila v namerjane nove stavbe ali v pomnožbo obratnih naprav, in se stroški izkažejo, kakor gré.

§ 12.

Vojaščina se mora prevažati po znižanih tarifnih cenah. Za uporabljanje vojaške tarife, odpravljaje osebe in reči, se bo v tem oziru in pa gledé polajšil potujočim vojaškim osebam ravnati po določilih, ki bodo veljala vsak čas pri avstrijskih državnih železnicah.

Ta določila se uporabljajo tudi na deželno brambo in na črno vojsko obéh državnih polovic, na tirolske deželne strelice in na orožništvo, in to ne samo ob potovanju na račun državne blagajnice, ampak tudi, kadar potujejo te osebe službeno na svoj račun na orožne vaje in kontrolne zборе.

Koncesijonarka je dolžna, pristopiti k dogovoru, sklenjenemu med avstrijskimi železniškimi družbami zastran nabave in imetja opravnih reči za prevažanje vojakov in pa zastran vzajemnega pripomaganja z osebjem in z vozili za večje vojaške prevoze, nadalje pristopiti k vsak čas veljajočim predpisom o

železništvu za čas vojske in pa k dodatnemu dogovoru, ki je obveljal 1. dne junija 1871. l. o prevozu takih bolnikov in ranjencev, ki jih je na račun vojaške blagajnice prevažati ležeče.

Vsakčas veljajoči predpis za vojaški prevoz po železnicah, potem vsakčas veljajoči predpisi o železništvu za čas vojske zadobé za koncesijonarko moč in veljavo z dnem, katerega se prične po dopuščenih železničarjih obrat. Predpisi omenjene vrste, ki se izdadó šele po tem času, pa se ne objavijo v državnem zakoniku, zadobé za koncesijonarko veljavnost tedaj, kadar se ji priznanijo uradoma.

Te dolžnosti ima koncesijonarka samo toliko, kolikor se zdi njih izpolnjevanje izvršljivo z oziranjem na sekundarni značaj te proge in na olajšila, vsled tega dodeljena gledé naprave in opreme.

Koncesijonarka je dolžna, oddajaje službe se ozirati v zmyslu zakona z dne 19. aprila 1872. l. (drž. zak. št. 60) na doslužene podčastnike iz vojske, vojne marine in deželne brambe.

§ 13.

Za prevažanje civilnih stražnih čet (varnostne straže, finančne straže itd.) je slično uporabljati znižane tarifne postavke, ki veljajo za prevažanje vojakov.

§ 14.

Obrat železnice, ki je predmet te dopustilnice, bo vodila ves čas, dokler bo trajalo dopustilo, na račun koncesijonarke država, in koncesijonarka bode morala upravi državnih železnic povrniti stroške, ki ji res nastanejo po tem obratovanju ali kateri se ustanové eventualno poprek. Načini, kako je voditi ta obrat, se uravnajo z obratno pogodbo, ki se sklené med državno upravo in koncesijonarko.

Pri tem se državni upravi pridržuje, po svojem izprevidu urejati obrat, ustanavljati tarife za prevažanje oseb in blaga, kakor tudi razredbo blaga in vsa postranska določila, ki se tičejo prevažanja tovorov, potem ustanavljati vse oprave železniškega podjetja za javne službene stroke, sosebno na korist poštne uprave in državnega telegrafskega zavoda, oziraje se vsak čas na obstoječe prometne potrebe, in to tako dolgo, dokler se bo

res zahtevalo državno porošlvo ali se ne vrnejo porošlvena predplačila, ki jih dá država.

Po preteku tega časa se je koncesijonarki ravnati po postavljenih obratnih pogojih, oziroma po dotičnih v obratni pogodbi ukrenjenih določilih.

§ 15.

Koncesijonarka ima dolžnost, po pogojih in pridržkih, navedenih v členu XII. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.), državni upravi na njeno zahtevanje vsak čas dopuščati skupno rabo železnice za promet med že obstoječimi železnicami ali pa takimi, ki se še napravijo in bodo v državnem obratu, in to takó, da bo imela državna uprava pravico, prosto določevaje tarife, za primerno odškodnino odpravljati ali dajati odpravljati cele vlake ali posamezne vozove po skupno porabljeni železnici ali posameznih njenih kosih.

§ 16.

Dopuslilna doba in ž njo vred v § 9, lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba zoper napravo novih železnic se določa na 90 let, računaje od današnjega dne, ter mine po izteku tega roka.

Državna uprava sme izreči, da je izgubilo dopustilo moč tudi pred iztekom gorenjega roka, ako se ne bi izpolnile dolžnosti, v § 7 ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata po taki krivdi koncesijonarke, ki bi se ne mogla opravičiti v zmislu § 11 zakona o dopuščanju železnic.

§ 17.

Državna uprava si pridržuje pravico, da sme dopuščeno železnico, ko bo dodelana in v obrat odana, vsak čas odkupiti po nastopnih določilih:

1. Odškodnina, ki jo je dati, če se železnica odkupi, bodi v tem, da država namesto koncesijonarke prevzame, da sama plača v § 11 oziroma prednostni zajem in pa kake druge po koncesijonarki z odobrilom državne uprave v poplačilo zaračunljivih napravnih stroškov (§ 11, odstavek 4 in 5) vzprejete hipotekarne dolgove v zneskih, ob času odkupa še ne razdolženih, in pa da plača vrhu tega znesek v višini delniške glavnice, v kolikor še ni bila razdolžena v času odkupa, v gotovini ali v državnih zadolžnicah.

Državne zadolžnice je računati pri tem po tistem kurzu, ki se pokaže za poprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravno preteklem polletju uradno zaznamovali na dunajski borzi o državnih zadolžnicah enake vrste.

2. Plačavši v št. 1 predpisano odškodnino, pride država po odkupu železnice in z dnem tega odkupa brez daljnjé odplate v bremen čisto, oziroma samo s še ne poplačanimi ostanki po odobrilu državne uprave vzprejetih zajmov obremenjeno last in v užitek te tukaj dopuščene železnice z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, vštévši tudi vozila, gradivne zaloge in blagajnične zaloge, kake dovlačnice, ki so last koncesijonarke, in postranska opravila, in pa iz napravne glavnice narejene obratne in glavnične reserve, kolikor niso že bile porabljene namenu primerno z odobrilom državne uprave.

3. Sklep državne uprave o izvrševanju državne odkupne pravice, ki naj se zgodi vselej s pričetkom koledarskega leta, se v obliki izjave priobči železniškemu podjetju najpozneje do 31. dne oktobra neposredno zadnjega leta pred odkupom.

V tej izjavi se določí:

- a) čas, od katerega se opravi odkup;
- b) železniško podjetje, ki je predmet odkupa, in drugi imovinski predmeti, ki morajo bodi si kot pritiklina železniškega podjetja, bodi si v poplačilo državnih terjatev iz porošlvenega razmerja ali iz drugih pravnih naslovov preiti na državo;
- c) znesek odkupnine, ki jo naj plača država železniškemu podjetju, eventualno s pridržkom poznejše izprave začasno ovedene odkupne cene (št. 1) s povedbo plačilnega roka in plačilnega kraja.

4. Državni upravi se pridržuje pravica, vročivši odkupno izjavo ob enem postaviti posebnega komisarja, ki naj pazi na to, da se stanje imovine od tega časa počenši ne izpremeni na škodo državi.

Vsaka oddaja ali obrememba nepremičnih imovinskih predmetov, navedenih v odkupni izjavi, potrebuje od časa odkupne izjave pritrditve tega posebnega komisarja.

Isto velja o vsakem prevzetju novih dolžnosti, ki segajo čez mejo rednega opravnega obrata ali provzročujejo trajno obremenitev.

5. Koncesijonarka je dolžna poskrbeti za to, da bo mogla državna uprava dne, ki je ustanovljen za odkup, prevzeti fizično posest vseh v odkupni izjavi navedenih imovinskih predmetov.

Ako bi koncesijonarka ne izpolnila té dolžnosti, ima državna uprava pravico, tudi brez privolitve koncesijonarke in brez sodnega posredovanja v fizično posest vzeti oznamenjene imovinske predmete.

Počeni s časom odkupa se bo odkupljena železnica obratovala za račun države, in potemtakem so vsi obratni dohodki na korist, vsi obratni stroški pa na škodo državi.

Čisti doneski, ki se pokažejo po obračunu do časa odkupa, ostanejo železniškemu podjetju, ki pa mora samo poravnati vse iz gradnje in obrata železnice do zgoranjega časa nastale obračunske dolžnosti in drugačne dolgove.

6. Vlada si pridržuje pravico, da na podstavi odkupne izjave (št. 3) vknjiži državno lastninsko pravico na vseh nepremičnih imovinskih predmetih, ki preidejo vsled odkupa na državo.

Koncesijonarka je dolžna, dati na zahtevanje državni upravi na razpolago pravne listine, ki bi bile v ta namen morda še potrebne z njene strani.

§ 18.

Ko mine dopustilo in tistega dne, katerega mine, preide brezodplatno na državo neobremenjena lastnina in užitek dopuščene železnice in vse premične in nepremične pritikline, vštévši vozila, gradivne zaloge in blagajnične zaloge, kake dovlačnice in postranska opravila, ki so last koncesijonarke

in pa iz napravne glavnice narejene obratne in glavnične reserve v obsegu, povedanem v § 17, št. 2.

Ko mine to dopustilo, in pa tudi, ko se odkupi železnica (§ 17), obdrži koncesijonarka last pričuvnega zaklada, napravljenega iz lastnih donosov podjetja, in pa kar bi imela po obračunih terjati, potem tudi last posebnih naprav in poslopij, narejenih in pridobljenih iz lastne imovine, ki si jih je koncesijonarka zgradila ali pridobila sama po pooblastilu državne uprave z izrečnim pristavkom, da té reči niso pritiklina železnice.

§ 19.

Komisar, ki ga postavi državna uprava, ima pravico, kolikorkrat se mu zdi primerno, hoditi v seje upravnega sveta ali drugega zastopa, ki bo veljal za predstojništvo družbe, in pa v velike zборе, ter tam ustavljati vse sklepe in odredbe, nasprotne zakonom, dopustilu ali družbenim pravilom, oziroma kvarne javni koristi in finančni koristi poroštvojočega državnega zaklada; toda v takem primeru je komisarjeva dolžnost, si izprositi precej odločilo ministrstva za železnice, ki naj se dá brez odloga in ki veže družbo.

§. 20.

Ako bi se poleg vsega poprejšnjega svarila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici, v dopustilnih pogojih ali v zakonih naložene dolžnosti, se pridržuje državni upravi nadalje pravica, poprijeti se zakonom primernih naredeb ter po okolnostih izreči, da je dopustilo izgubilo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Wittek s. r.